

Πως ο Παναιτωλικός έφτασε από την απογοήτευση στην τρίτη θέση της βαθμολογίας

Μετά τον τραγικό Ιανουάριο, στον οποίο δεν κατέκτησε ούτε ένα βαθμό (!) ήρθαν οι συνεχόμενες νίκες με Απόλλωνα, Πιερικό, Ηρακλή, για να δείξουν ότι ο Παναιτωλικός έχει ακόμα... σφυγμό. Η παρουσία του Χάβου που προσπάθησε να διορθώσει τα κακώς κείμενα και η δημιουργία ενός νέου συνόλου, στο οποίο προστέθηκαν αρκετοί ικανοί παίκτες, έδιναν ελπίδες. Μόνο στους αρκετά αισιόδοξους, όμως. Η ήττα (μοναδική του τελευταίου τριμήνου) από την Καλλονή, αλλά και ο συνδυασμός της με την ισοπαλία στο Αγρίνιο με την Καβάλα, επανέφεραν την απογοήτευση. Που δεν ήταν δυνατόν να αλλάξει η νίκη στα Μέγαρα. Κι όμως. Κόντρα στα προγνωστικά εκείνης της χρονικής περιόδου, ο Παναιτωλικός έμεινε ζωντανός. Προσηλωμένος στο στόχο κατέθεσε όλη του την προσπάθεια για να αλλάξει τα δεδομένα που από καιρό είχαν διαμορφωθεί σε βάρος του. Το έργο αυτό δεν ήταν καθόλου εύκολο. Ακόμα κι αυτό που έχει κατακτήσει σήμερα, δεν μπορούσαν να το διανοηθούν οι περισσότεροι. Όχι ότι είναι και τίποτα τρομερό. Αλλά σε σχέση με το τότε...

Φασούλι το φασούλι

Ο Μάρτιος άρχισε με νίκη, αλλά και αρκετό προβληματισμό. Η εμφάνιση στο παιχνίδι με τον Φωκικό δεν ενθουσίασε, αλλά το 1-0 με το γκολ του Μελισσά έδωσε στην ομάδα τους τρεις βαθμούς. Ο Παναιτωλικός βρέθηκε στην 8η θέση σε ισοβαθμία με τις δύο ομάδες του Βόλου, έχοντας 37 βαθμούς.

Ο προβληματισμός δεν αφορούσε μόνο την απόδοση, αλλά έγινε εντονότερος με τη δημόσια διαμάχη Μπόγιοβιτς – Καμαρά, για το ποιος θα εκτελέσει το πέναλτι που κέρδισε η ομάδα. Ο Καμαρά αστόχησε αφήνοντας το ρευστό 1-0 έως το τέλος, αλλά κυρίως τον προβληματισμό για το τι συμβαίνει στα αποδυτήρια, αφού μετά προστέθηκε και η αντίδραση του Σίσιτς στην αλλαγή του.

Στις 10 Μαρτίου το 0-0 στη Λάρισα ήταν ικανοποιητικό ως αποτέλεσμα. Οι γηπεδούχοι ήταν καταγιστικοί στο πρώτο ημίωρο, όπου ο Παναιτωλικός γλίτωσε τα χειρότερα. Όμως, πολλοί θα θυμούνται ακόμα τη μεγάλη ευκαιρία του Κουτσοσπύρου στο τέλος, με την οποία η ομάδα μπορούσε να πάρει το διπλό.

Την Τετάρτη 13 Μαρτίου σημειώθηκε η τελευταία “γκέλα” εντός έδρας. Η Καλλιθέα προηγήθηκε στο 60’ και ο Μπακάκης που μπήκε αλλαγή απέτρεψε την ήττα στο 3ο λεπτό των καθυστερήσεων. Την Κυριακή της αποκριάς, η απόδοση ήταν καλύτερη αλλά το αποτέλεσμα ίδιο. Το 0-0 στις Σέρρες και η τρίτη συνεχόμενη ισοπαλία έφερε τον Παναιτωλικό στην 11η θέση του βαθμολογικού πίνακα.

Αντεπίθεση διαρκείας

Άλλα περιθώρια δεν υπήρχαν. Ή έπρεπε ν’ αρχίσει αντεπίθεση ή να ξεχάσει την άνοδο. Ο πρώτος στόχος που μπήκε ήταν η είσοδος στην επτάδα και τα παιχνίδια με την Επανομή στο Αγρίνιο και σε λίγες μέρες στα Γιαννιτσά, αποτελούσαν την τελευταία ευκαιρία. Το πρώτο βήμα έγινε με την ομάδα ν’ αποκαθιστά τη σχέση της με το γκολ, σημειώνοντας

τέσσερα στο α' ημίχρονο του αγώνα της 24ης Μαρτίου με την Αναγέννηση Επανομής. Ακολούθησε στις 27 του μήνα το 0-3 στα Γιαννιτσά και η επιστροφή του χαμόγελου. Η αγωνιστική ανάκαμψη, η μείωση της τιμής των εισιτηρίων, η επιστροφή των οργανωμένων και ο... μισητός Ολυμπιακός Βόλου, άλλαξαν εντελώς την εικόνα και το κλίμα στο γήπεδο την τελευταία μέρα του Μαρτίου. Το 3-2 ήταν μικρό για να καταγράψει την εμφάνιση του Παναιτωλικού, που για πρώτη φορά από το καλοκαίρι άρχισε να σκέφτεται την πρώτη τριάδα της βαθμολογίας.

Στις 7 Απριλίου ο Μίλαν Μπόγιοβιτς σκόραρε στο 30ο δευτερόλεπτο, σημειώνοντας το πιο γρήγορο γκολ του πρωταθλήματος και ο Σίσιτς στο 56' έκανε το 2-0 με το οποίο ξορκίστηκε ο "κακός δαίμονας", η Δόξα Δράμας.

Από τις 17 Μαρτίου που έπαιξε στις Σέρρες ο Παναιτωλικός έκανε το απόλυτο συνδυάζοντάς το με πολύ όμορφο ποδόσφαιρο και εδραιώθηκε η πίστη στις τάξεις των φίλων του ότι μπορεί να υλοποιήσει το στόχο του.

Στο ίδιο γήπεδο στις 10 Απριλίου έμελε να χάσει πάλι βαθμούς στο 0-0 με τον Εθνικό Γαζώρου, σ' ένα ματς που όλα πήγαν στραβά απ' την αρχή με την αναγκαστική αντικατάσταση Μπελόν – Σφακιανάκη. Φρόντισε, όμως, άμεσα να αποδείξει ότι μόνο μια μικρή κακή παρένθεση ήταν αυτό το ματς. Την περασμένη Κυριακή επανήλθε.

Κόντρα στην Παναχαϊκή και γρήγορο γκολ πέτυχε και μπροστά σε θρίαμβο βρέθηκε και έκανε τα εύκολα δύσκολα. Μετά από ένα γεμάτο συγκινήσεις και θέαμα παιχνίδι, κέρδισε με 4-3. Για πρώτη φορά φέτος έχει μόνο δύο ομάδες μπροστά του στον βαθμολογικό πίνακα!

Βάσεις ανόδου

Αν τα τελευταία παιχνίδια αποτέλεσαν το εφαλτήριο για να πλησιάσει το στόχο, αυτά που έρχονται του δίνουν τη δυνατότητα να βάλει γερές βάσεις για να επιστρέψει στη Super League. Από την τρίτη θέση της βαθμολογίας μπορεί να στηρίζεται μόνο στις δικές του δυνάμεις, δεν χρειάζεται απώλεια άλλης ομάδας για να την προσπεράσει, όπως έως τώρα. Την ερχόμενη Κυριακή δεν θέλει να κάνει τον Θρασύβουλο... Γάζωρο. Θέλει να φύγει από τη Φυλή με τρεις ακόμα βαθμούς. Αλλωστε πολύ σύντομα, την επόμενη Τετάρτη, θα υποδεχτεί τη Νίκη Βόλου, την οποία με δική του νίκη την αφήνει σε απόσταση τεσσάρων βαθμών, ή πολύ περισσότερων αν εκείνη χάσει στο Βολιώτικο ντέρμπι με τον Ολυμπιακό το Σάββατο. Στις 10 Μαΐου ημέρα Παρασκευή, όταν θα ξαναπαιξει (μεσολαβεί το ρεπό του στις 28 του τρέχοντος μήνα), θα υποδεχτεί τον Εργοτέλη σε ένα ακόμα ντέρμπι. Με νίκες σ' αυτά τα τρία ματς, προφανώς δεν θα έχει εξασφαλίσει την άνοδο, αλλά είναι βέβαιο ότι θα πατάει γερά στα πόδια του. Για να δώσει την τελική μάχη στην τελευταία τετράδα αγώνων του φετινού μαραθωνίου.

Του Χρήστου Στούμπου, από την εφημερίδα "Συνείδηση"